

alders Produktion bag sig, er helt eller delvis standset i disse Aar. Og i øvrigt er den høje Regering meget godt opmærksom paa Krisen, for den taler jo netop om den Sparsommelighed, der er nødvendig paa Grund af den herskende Krise. I den konservative Forening staar den højtærede Landbrugsminister og fortæller, at der er ingen Krise og selvfølgelig heller ikke Brug for noget Kriseværn. Men her i Tinget staar den højtærede Statsminister og Finansminister og fortæller os, at Krisen er forfærdelig, og taler om, at Nedsikring, Sparsommelighed, Statslaan og meget andet er nødvendigt.

Om Importreguleringen sagde den højtærede Landbrugsminister ved den paagældende Lejlighed, at den havde ingen Betydning; thi, sagde han, der er ikke 10 000 af de ledige 70 000, der vil faa Beskæftigelse ved den. Jeg ved naturligvis ikke, hvor mange det vil blive. Det afhænger i høj Grad af, paa hvilken Maade, i hvilket Omfang og for hvor mange Industrier man vil indføre Importregulering. Men selv om det ikke blev 10 000, men 9 000 eller 8 000, var det dog saa ikke bedre i alle Henseender end at se disse Mennesker gaa paa Gaden Maaned efter Maaned og nyde en kummerlig, ussel Understøttelse, der bringer dem under Sultegrænsen? Hvad var det for en Tale? Var det en Statsmandstale, at naar man ikke kan hjælpe paa alle de 70 000, saa skal man overhovedet ingen Ting gøre? Det er nationaløkonomisk set en meget daarlig Tale.

Jeg tvivler, som sagt, ikke om, at det har været opløftende for Industrimændene indenfor den konservative Vælgerforening at nyde denne Tale, og for at det ikke skulde være helt galt, for at skaffe sig lidt Syndsforladelse, sørgede Ministeren for slutelig at opmunter dem lidt ved at kaste sig over Arbejderne. Herom er der, endnu i hvert Fald, Enighed i vide Kredse; er der nogen, der er Skyld i Misæren, saa er det Arbejderne. Saa glemmer man Bankkrakket, Banksvindelen, saa glemmer man Forliset af Aktiekapitalen o. s. v. Det er Arbejderne, det er denne 8 Timers Arbejdsdag, sagde den højtærede Landbrugsminister, og den høje Timeløn, der er Skyld i Misæren; Timelønnen skal ned, og Arbejdstiden skal op. Selvfølgelig, det var der nogle Højremænd, der frydede sig

højt over; saadan er nu Menneskene en Gang. Timelønnen for Arbejderne i Danmark er sikkert ikke for høj i Forhold til det Prisniveau, hvorpaa vi befinder os. Skal vi ned med Timelønnen til Konkurrencedygtighed med det Udland, der kommer i Betragtning, skal vi altsaa ned til omkring 10 Ø. i Timen. Det er formentlig den højtærede Landbrugsministers Ideal, ligesom det er hans Ideal, efter hvad han tidligere har skildret, at faa den 14 Timers Arbejdsdag. Saadanne Kaar ønskes i hvert Fald fra den Side danske Arbejdere.

Arbejdstiden har saa langt fra vist sig at være for kort her i Landet, at den tværtimod har vist sig at være for lang; ikke saadan, at vi mener, at man skal gaa til en lavere Grænse end 8 Timer, men den højtærede Indenrigsminister gennemfører selv Foranstaltninger, de saakaldte Nødhjælpsarbejder, under hvilke enten Lønnen skal være bragt ned eller Timeantallet indskrænket for at skaffe Arbejde til de flest mulige. Det almindelige er vist, at man godkender Statstilskud til disse Arbejder, mod at det daglige Timetal nedsættes til 6 Timer i Stedet for 8. Der er altsaa ikke Tale om, at vi har for faa Arbejdstimer, tværtimod, det synes, som om vi har for mange. Fra en Række Industrier foreligger der Oplysninger om, at de ved Siden af den konstante Arbejdsløshed af saa og saa mange Tusinder har i de og de Perioder beskæftiget deres Arbejdere paa stærkt indskrænket Arbejdstid, 6 Timer eller 5 Timer daglig, eller et indskrænket Antal Dage i Ugen. Det synes deraf at fremgaa, at i hvert Fald som Situationen arter sig her i Landet, er der ingen som helst rimelig Begrundelse for denne Tale om, at det er 8 Timers Arbejdsdagen, der er Skyld i alle disse forfærdelige Ulykker. I hvert Fald, den 8 Timers Arbejdsdag er nu gennemført i Danmark og i de fleste andre Lande, og den vil blive opretholdt i Danmark, det er der ingen Tvivl om; den vil blive opretholdt her længere, end den højtærede Landbrugsminister vil blive opretholdt. Den højtærede Landbrugsminister er ikke nogen Mussolini, selv om hans Navn beynder med M.

Det var interessant at faa at vide, om den højtærede Statsminister eller det højtærede Ministerium overhovedet er enigt